

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/187/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118211529
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118211529.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: D. Q., F.. XX.XX.XXXX, T. E. F. XX, XXX XX H., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.282,94 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 150 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietá.
- III. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 08.10.2018 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 1.282,94 Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia. Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20C/295/2015 o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky bol úspešný, pričom rozsudok súdu 1. stupňa bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov 11Co/32/2017 zo dňa 14.11.2017. Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv, svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu. Finančné zadostučinenie požaduje vo výške 1.282,94 Eur, čo predstavuje polovicu sumy, o ktorú by sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, ak by na súde úspešne neuplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril v písomnom podaní zo dňa 16.10.2018, v ktorom žalobu žiadal v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Na základe žalobcom tvrdených skutočností nie sú splnené podmienky vzniku nároku na finančné zadostučinenie. Z formulácie uvedeného zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z.z. vyplýva, že zákon v 1. rade vyžaduje postup podľa prvej vety domáhania sa ochrany svojho práva. Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadostučinenie. Z podanej žaloby nevyplývajú ďalej žiadne také skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadostučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je

automatický. Naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, výsluchom žalobcu, pripojeným súdnym spisom sp. zn. 20C/295/2015, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

4. Rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 20C/295/2015 - 37 zo dňa 19.10.2015 súd určil, že poplatok vo výške 367,49 Eur v bode 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2014 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň určil, že úver zo Zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2014 je bezúročný a bez poplatkov a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania. Rozsudok súdu nadobudol právoplatnosť dňa 08.12.2017. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že poplatok vo výške 367,49 Eur, ktorý dojednáva žalovaný so spotrebiteľmi spočívajúci v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň súd uviedol, že tento poplatok bol viackrát právoplatne vyhlásený za neprijateľný, a preto má žalovaný podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Z dôvodu absencie zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 Zákona číslo 129/2010 Z.z. súd zároveň vyhodnotil poskytnutý úver za úver bez úrokov a bez poplatkov. Rozsudok súdu 1. stupňa bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 11Co/32/2017-97 zo dňa 14.11.2017 a nadobudol právoplatnosť dňa 08.12.2017.

5. Žalobca na pojednávaní dňa 16.01.2019 uviedol, že žalovaný mu poskytol úver vo výške 1.132,51 Eur. Tento úver zaplatil v celosti a navyše poukázal žalovanému aj splátky navyše. Požaduje sumu úveru, ktorý dostal a ktorý preplatil žalovanému titulom primeraného finančného zadosťučinenia.

6. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

7. Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

8. Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

9. Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

12. Súd je toho názoru, že žalobca bol jednoznačne úspešný v konaní pod sp. zn. 20C/295/2015 a z tohto dôvodu mu vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

13. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

14. Súd žalobný návrh žalobcu považoval za dôvodný. Súd má za to, že žalobca bol úspešný, keď v predchádzajúcom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 20C 295/2015 si úspešne vo vzťahu k žalovanému uplatnil nárok a súd rozhodol o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru a určil v zmluve žalovaného neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozsudok súdu 1. stupňa bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 11Co 32/2017 zo dňa 14.11.2017.

15. Súd má tak za to, že je daný predpoklad splnenia hypotézy právnej normy uvedenej v § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa číslo 250/2007 Z.z., keď žalobca musel úspešne si vo vzťahu k žalovanému brániť svoje práva. Súd sa však nestotožňuje s výškou požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia, keď žalobca ju požaduje v sume 1.282,94 Eur. Súd považuje sumu 150 Eur, ktorá bola priznaná žalobcovi v celom rozsahu za dôvodnú. Má za to, že je to satisfakcia za to, že musel podstúpiť uplatnenie svojich práv v konaní pred súdom. Súd uvádza, že primerané finančné zadosťučinenie nemá plniť reparačnú funkciu a už toľž nemá plniť funkciu titulom obohatenia sa spotrebiteľa na úkor veriteľa. Priznaná suma 150 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá svojmu účelu, teda poskytne žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa. Súd je toho názoru, že priznaná suma 150 Eur s poukazom na konkrétnosti súdnej veci, nielen plne zodpovedá ochrane spotrebiteľa, ale má dostatočnú sankčnú a odradzujúcu funkciu.

16. Súd tak považoval túto sumu v celom rozsahu za dôvodnú a žalobcovi priznal sumu 150 Eur. V prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnutý.

17. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s článkom 3 ods. 1 a 3 C.s.p. Súd má za to, že výška plnenia závisela od úvahy súdu, tá sa týkala skutkových okolností, nie základu požadovaného nároku. Z tohto dôvodu súd žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania z prísudku, t. j. z prísúdnej sumy v rozsahu 100 %. O výške náhrady týchto trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.